دعاة لا أدعياء

Даъват аҳлига инсоф билан ёндошайлик

Ислом Нури таржимаси

Шайх Муҳаммад Ҳассон

Барча ҳамду санолар Аллоҳга хосдир. Биз Унга ҳамд ва истиғфор айтамиз, Ундан ёрдам ва ҳидоят сўраймиз, нафсимизнинг шумлигидан ва амалларимизнинг ёмонлигидан Унинг Ўзидан паноҳ сўраймиз. Аллоҳ ҳидоят қилган кимсани адаштирувчи, адаштирган кимсани ҳидоят қилувчи йўқдир. Мен ягона, шериксиз Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ ва Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Унинг бандаси ва элчисидир деб гувоҳлик бераман.

«Эй мўминлар, Аллоҳдан ҳақ-рост қўрқиш билан қўрқинглар ва фақат мусулмон бўлган ҳолларингда дунёдан ўтинглар!» (Оли Имрон: 102).

«Эй инсонлар! Сизларни бир жондан яратган ва ундан жуфтини вужудга келтирган ҳамда у икковидан кўп эркак ва аёлларни тарқатган Роббингиздан қўрқингиз! Яна ораларингиздаги савол-жавобларда ўртага номи солинадиган Аллоҳдан қўрқингиз ва қариндош-уруғларингиз (билан ажралиб кетишдан қўрқингиз)**! Албатта Аллоҳ устингизда кузатувчи бўлган зотдир»** (Нисо: 1).

«Эй мўминлар, Аллоҳдан қўрқинглар, тўғри сўзни сўзланглар! (Шунда Аллоҳ) **ишларингизни ўнглар ва гуноҳларингизни мағфират қилур. Ким Аллоҳга ва Унинг пайғамбарига итоат этса, бас у улуғ бахтга эришибди»** (Аҳзоб: 70, 71).

Сўзларнинг рости Аллоҳнинг Китоби, йўлларнинг яхшиси Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг йўллари, ишларнинг ёмони (динда) янги пайдо қилинганлари, (динда) янги пайдо қилинган барча нарса бидъат, барча бидъат залолат, барча залолат эса жаҳаннамга элтгувчидир.

Аммо баъд...

Азиз биродарлар, фозила опа-сингиллар, даврамизга хуш келибсиз, қадамларингизга ҳасанотлар бўлсин. Бизларни Ўзининг муборак уйида тоати устида жамлаган Аллоҳ таоло охиратда ҳам Ўзининг жаннатида даъватчилар саййиди бўлган Муҳаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва саллам билан бирга жамласин.

Аллоҳ учун севган дўстларим! Бугунги суҳбатимиз номи «Давъат аҳлига инсоф билан ёндошайлик» деб аталади. Одатимизга кўра суҳбатимизни бир неча бўлимга бўлиб олиб борамиз.

Биринчи: Йўлнинг табиати.

Иккинчи: Даъватчилар икки турлидир.

Учинчи: Адолат ва инсоф билан ёндошиш.

Тўртинчи: Умидсиз бўлмангиз.. Тонг зулматлар бағрини ёриб чиқажак.

Диққат-эътибор билан қулоқ солишингизни умид қиламан. Аллоҳ таолодан бизларни сўзга қулоқ тутиб, унинг яхшисига эргашадиган кишилардан қилишини сўрайман. Зеро, ўшалар Аллоҳ ҳидоят қилган кишилардир ва ўшалар ақл эгаларидир.

Биринчи: Йўлнинг табиати

Аллоҳ йўлидаги дўстларим!

Аллоҳга даъват қилиш йўли узоқ ва машаққатли йўлдир... У тўсиқлар, тиканлар ва балолар билан ўралган йўлдир.. У қонлар билан алвон рангга кирган йўлдир.. У озорлар, меҳнат-машаққатлар, синов ва имтиҳонлар билан тўла йўлдир.. Унинг икки четида энг янги турдаги тарғибот-ташвиқот карнайлари билан қуролланган мунофиқ кимсалар ўз шовқин-суронлари билан даъват соҳибларининг овозларини босиб кетишга жон-жаҳдлари билан уринишади..

Агар бу йўл енгил, осон ва қулай, гуллар ва райҳонлар тўшалган йўл бўлганида, ҳар қандай одам даъват соҳибига айланиши осон бўлар ва у ҳолда ҳақиқий даъватчилар билан сохта даъвогарлар аралашиб, кимнинг кимлиги билинмай, ҳақ даъват билан сохта даъволар ажралмай қоларди.

Даъват йўли пайғамбарлар йўлидир.. У Нуҳ, Иброҳим, Мусо, Ийсо, Муҳаммад саловотуллоҳи алайҳим ажмаъийн йўлларидир, улардан бошқа пайғамбарлар ва набийлар йўлларидир.

Даъват йўлидаги бу меҳнат ва машаққатлар, бало ва имтиҳонлар бежиз эмас... Улар ҳақиқат аҳли бўлмиш пайғамбарлар, набийлар, раббоний уламолар ва содиқ даъватчилар учун Аллоҳнинг азоби ҳам эмас. Йўқ, йўқ, ундай эмас.. Аксинча, бу машаққат ва имтиҳонлар ҳаққа даъват қилувчи ҳақиқий даъватчилар билан ботилга чақирувчи сохта даъвогарлар орасини ажратиб берувчи бир мезондир... Ушбу меҳнат-машаққат ва бало-ю имтиҳонлар оламлар Парвардигорига даъват қилиш йўлида юрувчиларни ғалвирдан ўтказувчи, сохтакор ва даъватни тирикчилик манбаига айлантириб олган даъвогарларни аниқлаб берувчи,

даъватчиларнинг сарагини саракка, пучагини пучакка айириб берувчи бир ғалвир ва элакдир... Токи, Аллоҳга даъват қилиш йўлида қалбларини ёлғиз Парвардигор азза ва жаллага холис қилган ихлосли зотлар ва даъват дарахтини ўзининг қони, жони, тери билан суғорувчи, йўл ҳар қанча узоқ ва машаққатли бўлмасин, фитналар ва имтиҳонлар нақадар қаттиқ бўлмасин, бутун вужудларини шу йўлга бахш этувчи кишиларгина собитқадамлик билан давом этсинлар. «**Бу Ер шак-шубҳасиз Аллоҳникидир. Уни Ўзи хоҳлаган бандаларига мерос қилиб берур. Оқибат-натижа эса тақводорларники**» эканини яхши билган зотларгина бу йўлда давом этсинлар.

Мусулмон биродарлар! Тарихга боқинг, балоларга дучор бўлмаган, озорланмаган, қавми тарафидан азоб ва қувғинларга йўлиқмаган биронта бўлса ҳам пайғамбар ё набий бўлганми ўзи?!!

«Саҳиҳайн»да келган, шафоат ҳақидаги узун ҳадис далолатига кўра, Аллоҳнинг ердаги биринчи пайғамбари Нуҳ алайҳиссалом бўлиб, у киши қавмига пайғамбар қилиб юборилгач, **«У улар орасида эллик йили кам минг йил турди»** (Анкабут: 14). Тасаввур қилинг, қанча узоқ муддат!! Бироқ, шунча вақт ичида Нуҳ пайғамбар Аллоҳга даъват қилишни бир зум бўлсин, ташламади: **«**(Нуҳнинг бу даъватлари уларга кор қилмагач), **у деди: «Парвардигорим, албатта мен қавмимни кечаю кундуз** (иймон-эътиқодга) **даъват этдим.** (Аммо) **менинг даъватим уларга фақат** (иймондан) **қочишни зиёда қилди, холос. Дарвоқе, ҳар қачон мен уларни Сенинг мағфиратингга** (сабаб бўладиган дин йўлига) **даъват қилсам улар** (менинг сўзларимни эшитмаслик учун) **бармоқларини қулоқларига тиқиб,** (мени кўрмаслик учун юзу кўзларига) **кийимларини ўрашиб, оёқ тираб турдилар ҳамда** (менга итоат этишдан бош тортиб) **кибр-ҳаво қилдилар. Сўнгра, мен уларни ошкора** (яъни, одамлар тўпланган жойларда баланд овозда) **даъват этдим. Сўнгра мен уларга** (ўз даъватимни) **очиқ эълон ҳам қилдим, пинҳона сир қилиб ҳам айтдим. Мен дедимки: «Парвардигорингиз** (Аллоҳ)**дан мағфират сўранглар, албатта У ўта мағфиратли бўлган зотдир.** (Шунда) **У зот устларингизга осмондан ёмғир қуйдирур. Сизларга мол-дунё, бола-чақа билан мадад берур ҳамда сизларга боғу бўстонлар** (ато) **қилур ва сизларга оқар дарёлар** (ато) **қилур. Нега сизлар Аллоҳни улуғлашни** (яъни Унга ибодат қилишни) **ўйламайсизлар?!»** (Нуҳ: 5-13).

Нега сизлар Аллоҳнинг ҳақиқий тавҳидиин рўёбга чиқармайсизлар?!! Унга ҳақиқий кўринишда ибодат қилмайсизлар?!! Уни тўғри танимайсизлар ва қадрламайсизлар?!!.

Аллоҳ таоло улар ҳақида айтади: **«Улардан** (Макка кофирларидан) **илгари Нуҳнинг қавми ҳам** (уни) **ёлғончи қилган эди. Улар Бизнинг бандамиз** (Нуҳ)**ни ёлғончи қилишиб: «**(У) **бир мажнун», дедилар ва у** (ўз пайғамбарлик вазифасини адо этишдан) **тўсиб қўйилди»** (Қамар: 9).

Воажаб, Нуҳ пайғамбар мажнун бўлса-я?!!

Оламлар Парвардигорининг халили (яқин дўсти) бўлган Иброҳим алайҳиссалом ўз қавмини етук ҳикмат ва мулойимлик билан, яхши гапириб даъват қилди. Аллоҳ таоло айтади:

«(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам)**, уларга Иброҳим хабарини тиловат қилинг! Ўшанда у отаси ва қавмига: «Нимага ибодат қилмоқдасизлар?» — деганида, улар: «Бут-санамларга ибодат қилмоқдамиз. Уларга содиқлигимизча қолурмиз», дедилар.** (Иброҳим) **айтди: «Илтижо қилган пайтларингизда** (бутларингиз) **сизларни**(нг илтижоларингизни) **эшитадиларми ёки сизларга фойда ё зиён етказа оладиларми?!»** (Шуъаро: 69-73).

«Эсланг, у отасига: «Эй ота, нега сиз эшитмайдиган, кўрмайдиган ва сизга бирон фойда етказа олмайдиган бутга ибодат қиласиз? Эй ота, дарҳақиқат сизга келмаган илм-маърифат менга келди. Сиз менга эргашинг, сизни ҳақ йўлга ҳидоят қилурман. Эй ота, сиз шайтонга ибодат-қуллик қилманг. Чунки шайтон Раҳмонга осий бўлгандир. Эй ота, ҳақиқатан мен сизга Раҳмон томонидан азоб етиб, (дўзахда) **шайтонга дўст-яқин бўлиб қолишингиздан қўрқаман», деди»** (Марям: 42-45).

Қаранг, қандай ажойиб сўзлар, нақадар меҳрибонлик намунаси!! Отасини ва қавмини ягона ва шериксиз Аллоҳнинг ибодатига чорлади, уларга етук ва узил-кесил далиллар барпо қилди. Бироқ, одамлар ичида унга энг яқин киши бўлган ўз отаси унга нима деганига қулоқ солинг: **«**(Отаси) **айтди: «Сен менинг худоларимдан юз ўгирувчимисан, эй Иброҳим?! Қасамки, агар сен** (менинг худоларимни сўкишдан) **тўхтамасанг, албатта, сени тошбўрон қилурман ва** (ёки) **мени бутунлай тарк эт!»** (Марям: 46).

Қавмининг гапини эшитинг: **«Улар** (бир-бирларига) **дедилар: Иброҳим учун** (олов ёқиладиган) **бино қуриб уни ўша оловга ташланглар»** (Вас-соффат: 97).

«(Иброҳимнинг ҳақ таъна ва дашномларига бирон жавоб топа олмай қолган Намруд бошчилигидаги мушриклар:) **«Уни ёқиб юборинглар! Агар уддалай олсанглар** (мана шу иш билан) **ўз худоларингизга ёрдам қилинглар», дедилар**» (Анбиё: 68).

Халилуллоҳ – Аллоҳнинг яқин дўсти бўлган Иброҳим алайҳиссаломнинг жазоси ана шундай – ловуллаб ёниб турган оловга ташланиш бўлди.

Аллоҳнинг пайғамбари Мусо алайҳиссаломни эсга олинг. У оламлар Парвардигори билан бевосита сўзлашган, Аллоҳ таоло пайғамбарликка танлаган зот эди: **«Ва Мен сени Ўзимга** (пайғамбарлик учун) **танладим»** (Тоҳа: 41).

«Менинг ҳифзу ҳимоямда униб-ўсишинг учун Мен сенинг устингга Ўз томонимдан бир муҳаббат ташладим» (Тоҳа: 39).

Мусо алайҳиссалом Аллоҳнинг амри билан Фиръавн ва унинг қавми ҳузурига борди, уларни етук ҳикмат ва юмшоқ сўзлар билан даъват қилди. Чунки, Аллоҳ таоло уни ва Ҳорунни ана шундай қилишга буюрганди: **«Сизлар Фиръавннинг олдига боринглар, чунки** («Мен худоман», деб у) **ҳаддидан ошди. Бас, унга юмшоқ сўз сўзланглар! Шояд панд-насиҳат олса ёки** (Менинг қаҳримдан) **қўрқса»** (Тоҳа: 43, 44).

Улар Фиръавн ҳузурига бориб, унга юқорида айтилганидек, мулойим сўзлар билан ҳужжат барпо этдилар. Бироқ, Фиръавн нима деб жавоб берди?!

«Фиръавн деди: Мени қўйинглар, Мусони ўлдирай. (Қани) **у Парвардигорига дуо-илтижо қилсин-чи, унга нажот берармикан. Дарҳақиқат мен** (Мусо) **сизларнинг динингизни ўзгартириб юборишидан ёки Ер юзида бузғунчилик авж олдиришидан қўрқмоқдаман»** (Ғофир: 26). Мантиқни қаранг, Мусо бузғунчи, Фиръавн эса ислоҳ қилувчи экан?!!

Аллоҳнинг пайғамбари Ийсо алайҳиссаломни олинг. Аллоҳ таоло уни очиқ-равшан ҳужжатлар ва рад этиб бўлмас далиллар билан Бану Исроилга юборганди. У уларни еру осмонлар Парвардигорига даъват қилганида улар уни сеҳргарлик билан айбладилар, айримлар эса ҳатто валади зино деб деб туҳматладилар. Аллоҳ таоло айтади: **«Эсланг, Ийсо ибн Марям: «Эй Бани Исроил, албатта мен Аллоҳнинг сизларга** (юборган) **пайғамбаридирман.** (Мен) **ўзимдан олдинги Тавротни тасдиқловчи ва ўзимдан кейин келадиган Аҳмад исмли бир пайғамбар ҳақида хушхабар берувчи бўлган ҳолда** (юборилдим)**», деган эди. Бас қачонки** (Ийсо) **уларга** (ўзининг ҳақ пайғамбар эканлигига) **аниқ-равшан ҳужжат-мўъжизалар келтиргач, улар: «Бу очиқ сеҳр», дедилар»** (Саф: 6).

Аллоҳнинг яна бир улуғ пайғамбари Юсуф алайҳиссалом аввал қудуққа, кейинроқ зиндон қоронғулигига ташланди. Аллоҳ таоло айтади: **«Сўнгра, уларга** (яъни Миср ҳокими ва унинг одамларига Юсуф пок эканлиги ҳақидаги) **оят-аломатларни кўрганларидан кейин, уни бир вақтгача** (яъни гап-сўзлар

тингунча) **зиндонбанд қилиб туриш маъқул кўринди. Зиндонга у билан бирга яна икки йигит тушган эди»** (Юсуф: 35, 36).

Аллоҳнинг яна бир пайғамбари Солиҳ алайҳиссалом Самуд қавмига пайғамбар қилиб юборилганди. У уларни ягона Аллоҳга ибодат қилишга ва Унга ширк келтирмасликка чақирди. **«Самуд** (қабиласи ҳам Солиҳ пайғамбар келтирган) **огоҳлантиришларни ёлғон деди. Бас, улар айтдилар: «Бизлар ўзимизнинг орамиздаги бир одамга** (пайғамбар деб) **эргашурмизми?! У ҳолда бизлар ҳақиқатан ҳам гумроҳлик ва ахмоқлик-нодонликда бўлурмиз-ку! Бизларнинг орамиздан ана ўшанга эслатма-ваҳий ташланибдими?! Йўқ, у ҳаддан ошган ёлғончидир»** (Қамар: 23, 25).

Аллоҳнинг пайғамбари Солиҳ алайҳиссалом ҳаддан ошган, ёлғончи бўлсалар?!!

Аллоҳ таоло яна бир пайғамбари Ҳуд алайҳиссаломни Од қавмига пайғамбар қилиб юборди. У уларни ягона Аллоҳга ибодат қилишга ва Унга ширк келтирмасликка чақирди. Улар эса:

«(Шунда) **унинг қавмидан кофир бўлган одамлар: Биз сенинг нодон эканингни кўриб турибмиз ва албатта биз сени ёлғончилардан, деб гумон қилмоқдамиз, дейишди»** (Аъроф: 66).

Аллоҳнинг пайғамбари Ҳуд алайҳиссалом нодон эмишлар!!

Аллоҳ яна бир пайғамбари Шуъайб алайҳиссаломни Мадян аҳлига пайғамбар қилиб юборди. У уларни ягона Аллоҳга ибодат қилишга ва Унга ширк келтирмасликка чақирди. Улар эса нима деб жавоб қайтаришди?!!

«(Шунда) **унинг қавмидан бўлган мутакаббир кимсалар: «Эй Шуайб, ё сени ва сен билан бирга иймон келтирган кишиларни шаҳримиздан ҳайдаб чиқарамиз, ёки сизлар бизнинг динимизга қайтасизлар», дейишди**» (Аъроф: 88).

Аллоҳнинг пайғамбари Лут алайҳиссалом қавмини ягона Аллоҳга ибодат қилишга, фазилат, поклик ва тозалика чақирди. Бироқ, улар нима деб жавоб беришди?!! Аллоҳ таоло айтади: **«**(Лут) **қавмининг жавоби эса фақат «Лутнинг аҳли-тобеъларини қишлоғингиздан** (қувиб) **чиқарингиз! Дарҳаҳиқат улар жуда «покиза» кишилардир», дейишлари бўлди»** (Намл: 56).

Хўш, Лут алайҳиссалом ва у кишига эргашганлар нима айблари туфайли қувиб чиқарилишга маҳкум бўлишди?! Айблари – **«Улар жуда «покиза» кишилардир!!».**

Ҳа, айблари шу эди, улар покиза инсонлар эди, иффат аҳли эди!! Кимлар учундир поклик ва иффат то қиёмат жиноят бўлиб қолаверади!!

То қиёмат ер юзининг энг улуғ кишиси, энг олий ва энг покиза пайғамбар бўлмиш Муҳаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва саллам пайғамбарлар имоми, элчилар саййиди, оламлар Парвардигорининг ҳабиби эдилар. Ана шундай зотни қавмлари ёлғончилик, сеҳргарлик, шоирлик, фолбинлик, мажнунлик билан туҳматладилар:

«Улар (яъни, Макка кофирлари Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламни масхара қилишиб): **«Эй** (ўзига) **эслатма — Қуръон нозил қилинган** (деб даъво қилаётган) **киши, дарҳақиқат, сен, мажнунсан...», дедилар»** (Ҳижр: 6).

«(Макка мушриклари) **уларга ўзларидан** (яъни башар авлодидан) **бўлган бир огоҳлантирувчи – пайғамбар келганидан ажабландилар ва у кофирлар дедилар: «Бу бир ёлғончи сеҳргардир»**» (Сод: 4).

Муҳаммад Мустафо сеҳргар ва ёлғончи бўлсалар?!!! Шундай улуғ зот мажнун бўлсалар?!!

У зотнинг муборак ва покиза бошларига тупроқ сепдилар, Аллоҳга сажда қилиб турганларида пок елкаларига нажосат тўкдилар, Уқба ибн Аби Муъийт отлиқ бир нопок ва тубан кимса келиб, у зотнинг бўйинларини кийими билан қаттиқ бўғди, шунда Абу Бакр розияллоҳу анҳу келиб, унинг елкасидан ушлаб тортиб, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан ажратиб олдилар ва: **«Бир кишини, «Менинг Парвардигорим Аллоҳдир», дегани учун ўлдирасизларми?!»** дедилар. (Бухорий (№3856) ривояти).

«Саҳиҳайн»да Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадисда айтилишича, малъун Абу Жаҳл қавмига: «Муҳаммад сизларнинг орангизда туриб, юзини тупроққа белаяптими?! (яъни, сажда қилаяптими?)», деди. «Ҳа», деб жавоб беришгач, «Лот ва Уззога қасамки, агар унинг шундай қилаётганини кўрсам, албатта бўйнини оёғим билан эзаман ё юзини тупроққа булайман...», деди (Бухорий (№4958), Муслим (№2797) ривоятлари).

Покликлари бутун оламга тўлиб тошувчи ва етиб ошувчи зот бўлмиш Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам обрў-номусларида ва покликларида туҳматга тутилдилар. Уммат ичида ҳурматларни сақлашни назорат қилувчи зот ҳурматларини сақламасликда туҳматга тутилдилар.. Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва саллам покиза жуфти ҳалоллари Оиша розияллоҳу анҳо хусусида туҳматга тутилдилар. У зотнинг покиза жуфтлари зино билан туҳматланди!!

Бу юракларни қинидан чиқариб юборадиган оғир имтиҳон эди!! Тасаввур қилинг, Аллоҳнинг элчиси аёллари хусусида туҳматга тутилсалар!! Яна ким денг?!! Қалбларига энг яқин ва энг суюкли аёллари Оиша розияллоҳу анҳо хусусида!!

Шу қадар қабиҳ жиноят бўладими?!! Шу қадар оғир туҳмат бўладими?!!

Бир ой тўла муддат ўтиб кетдики, Оиша ҳақларида оят нозил бўлмади! Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг юраклари бетоқат бўлиб, инсонлик туйғулари ғолиб келиб, асҳоблари олдига Оиша розияллоҳу анҳонинг ахлоқлари ҳақида сўраш учун чиқдилар.

Оиша розияллоҳу анҳо айтадилар: «Воқеадан хабар топгач, кун бўйи йиғидан ўзимни тўхтатолмадим, кейин туни билан ҳам йиғлаб чиқдим, ҳатто йиғи жигаримни парчалаб ташласа керак, деб гумон қилдим».

Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва саллам аввал ташаҳҳуд калимасини айтгач, кейин Оишага қараб: «Аммо баъд, эй Оиша, сен ҳақингда шундай-шундай гаплар менга етди. Агар пок бўлсанг, Аллоҳ тез орада сенинг поклигингни эълон қилар, аммо агар гуноҳга қўл урган бўлсанг, Аллоҳга истиғфор айт ва тавба қил...», дедилар.

Ушбу сўлар бағрига жойланган алам-оғриқнинг ҳажмини, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг дилларини эзиб ётган зил-замбил юкнинг залворини ўзингиз тасаввур қилаверинг!! Оиша розияллоҳу анҳо нима деб жавоб беришни билмай, жовдираб, бир Набий соллаллоҳу алайҳи ва салламга, бир ота-онасига қарадилар. Улардан садо чиқмагач, дард-алам билан: «Аллоҳга қасамки, сизлар билан менинг ҳолатимга Юсуфнинг отасининг: **«Энди** (менинг ишим) **чиройли сабр қилмоқдир. Сизлар сўзлаётган бу нарса устида мадад сўраладиган зот ёлғиз Аллоҳдир»** (Юсуф: 18) деган пайтдаги ҳолатидан ўхшашроқ мисол топа олмайман», дедилар. Шундан сўнг Аллоҳ унинг поклигини эълон қилувчи оятларни нозил қилди (Бухорий №2661), Муслим (№2770) ривоятлари).

Шарафда Пайғамбар хонадонидан кейин иккинчи ўринда турувчи хонадонда ўсиб-улғайган, кейин ер юзининг энг шарафли хонадони бўлмиш Пайғамбар хонадонларига кўчиб ўтган, Қуръонни янги нозил бўлиш пайтида шахсан Пайғамбарнинг ўзларидан эшитадиган зот – нубувват хонадонининг покиза гули бўлмиш Оиша розияллоҳу анҳо ана шундай туҳматга учрадилар!!

Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва саллам туҳматга учрадилар!!

Умматнинг энг покиза хонадони бўлмиш Пайғамбар хонадони туҳматга учради!!

Умматнинг Сиддиқи хонадони бўлмиш Абу Бакр розияллоҳу анҳу хонадони туҳматга учради!!

Бу йўлнинг табиати шундай.. У узоқ ва машаққатли йўлдир.. Тўсиқлар, ғовлар ва тиканлар оралаб юриладиган, қонлар билан алвон рангга кирган, озору

балолар билан ўралгандир бу йўл.. Унинг икки четида, ҳар бир қарич ерда энг янги турдаги тарғибот-ташвиқот карнайлари билан қуролланган мунофиқ ва мужримлар покиза суратларни булғаш ва улуғ шахсларнинг обрўларига чанг солиш мақсадида шовқин-сурон кўтариб ўтирадилар.. Ана шундай йўлдир бу йўл..

Мусулмон биродарлар! Бу йўлнинг табиати шундайдир. Аллоҳ таоло буни ўзгармас қонуният қилиб қўйгандир. Аллоҳ таоло айтади: **«Одамлар: «Иймон келтирдик», дейишлари билангина, имтиҳон қилинмаган ҳолларида, қўйиб қўйилишларини ўйладиларми?! Ҳолбуки Биз улардан аввалги** (иймон келтирган барча) **кишиларни имтиҳон қилган эдик-ку!! Бас** (шу имтиҳон воситасида) **албатта Аллоҳ** («Иймон келтирдик» деб) **рост сўзлаган кишиларни ҳам, ёлғончи кимсаларни ҳам аниқ билур»** (Анкабут: 2, 3).

Сохтакор ва алдоқчилар, даъватни тижоратга айлантириб олганлар ҳақиқий даъватчилар сафидан тўкилиб қолиши учун ана шундай тозаловлар, синов ва имтиҳонлар зарурдир. Токи сафда фақат дили соф, нияти тоза, Аллоҳнинг дини ғамини кўтаришга сидқидилдан интилган покиза зотларгина қолсин. Зеро, бу юмуш ғоят шарафли юмушдир, унга фақат ихлосли кишилар муносиб, фақат тоза қалб ва соф ниятда пайғамбарлар йўлида юришни истаганлар лойиқдир. Даъватчилар икки турли бўлади.

Иккинчи: Даъватчилар икки турлидир

«Саҳиҳайн»да Ҳузайфа ибн ал-Ямон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: «Одамлар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан яхшиликлар ҳақида сўрашар, мен эса ўзимга ёмонликлар етишидан қўрққанимдан ёмонликлар ҳақида сўрардим. «Ё Расулуллоҳ, биз жоҳилият ва ёмонлик ичида эдик, Аллоҳ бизга бу яхшиликни (яъни, иймон ва исломни) берди. Энди шу яхшиликдан кейин бирон ёмонлик бўладими?», деб сўрадим. «Ҳа», дедилар. «У ёмонликдан кейин яна яхшилик бўладими?», дедим. «Ҳа, бироқ унда тутун (хиралик) бўлади», дедилар. Тутуни (хиралиги) нима?» дедим. Менинг йўлимдан бошқасига йўллайдиган қавм (бўлади), уларнинг яхши ишларини ҳам, ёмон ишларини ҳам кўрасиз», дедилар. «Бу яхшиликдан кейин яна ёмонлик бўладими?», дедим. «Ҳа, жаҳаннам дарвозаларига чорловчилар (бўлади), ким уларнинг чақириғини қабул қилса, унга улоқтирадилар», дедилар. «Ё Расулуллоҳ, бизга уларнинг белгиларини айтиб беринг», дедим. «Уларнинг кўриниши бизникидек, бизнинг тилларимизда гапиришади», дедилар...» (Муттафақун алайҳ, Бухорий (№3606), Муслим (№1847) ривоятлари).

Имом Муслим ривоятида: «Улар ичида кўринишлари инсон шаклида, қалблари шайтонларнинг қалби бўлган кишилар туради».

Ҳа, улар сўзамол, ғоят гапга уста кишилардир.. Жозибадор сўзлар сўзлашади.. Тиллари ширин, диллари хабис-нопок кимсалардир улар..

Аллоҳ таоло айтади: **«**(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам,) **одамлар орасида шундай кимсалар борки, унинг гапирган гапи, ҳаёти дунёда Сизга қизиқ туюлади. Ва ўзи** (исломга) **ашаддий хусуматчи бўлган ҳолида дилидаги «иймонига» Аллоҳни гувоҳ келтиради.** (Олдингиздан) **кетганида эса ерда бузғунчилик, экин ва наслларни ҳалок қилиш учун югуриб-елиб юради. Аллоҳ эса бузғунчилик-фасодни севмайди. Қачон унга: «Аллоҳдан қўрққин», дейилса, уни кибру ҳавоси гуноҳга тортади. Унга жаҳаннам бас келар. Нақадар ёмон жой-а!»** (Бақара: 204-206).

Аллоҳ таоло айтади: **«Қачон сиз уларга боқсангиз, уларнинг жисмлари** (кўринишлари, кийган кийимлари) **сизни ҳайратга солур, сўзлаганларида эса сўзларига** (оҳангдор, фасоҳатли бўлгани учун берилиб) **қулоқ солурсиз.** (Лекин уларнинг диллари иймон ва яхшиликдан холи бўлгани учун) **улар гўё** (деворга) **йўлаб қўйилган** (чирик) **ёғочларга ўхшайдилар»** (Мунофиқун: 4).

Улардан бирови телестудия саҳнасидаги курсига ястаниб олиб, айтмоқда: «Тасаввур қилинг, улар эркак-аёларнинг аралашиб юришларини ҳаром қиладилар!! Шу қадар зулм, бунчалар оғир террор бўладими?!! Улар ҳеч қандай шартларсиз ва чекловларсиз эркин аралашиб юришни ҳаром санайдилар!!».

Яна бири чиқиб олиб, шундай демоқда: «Тасаввур қилинг, улар эркаклар билан аёллар қўл бериб кўришишларини ҳаром санайдилар!! Ахир пок ният ҳақидаги гаплар қаерда қолди?!! Пайғамбарнинг: «Амаллар фақат ниятларга кўрадир», деган сўзлари қаерда қолди?!!».

Бошқа бирови айтмоқда: «Тасаввур қилинг, улар қизларнинг университетларда жинси шим кийиб юришларини ҳаром санайдилар!!».

Эртага яна бирови чиқиб: «Тасаввур қилинг, улар зинони ҳаром санайдилар!!» деб қолса ҳам ажаб эмас ҳали!

Аллоҳ айтди, Расул айтди десанг гар,
Устингдан кулишар, мазах қилишар.
Ёки айтсанг саҳобалар сўзларин,
Ёки босганларнинг улар изларин,
Аҳмад, Молик, Шофиий, Бу Ҳанифа,

Ёки айтсанг салафлардан калима,
Қулоқ солмай юз ўгириб кетишар,
Аллоҳ ҳаромларин ҳалол этишар.
Эй динини ерга урган миллатим,
Юракдаги оғир дардим-иллатим,
Пайғамбарим нафс-ҳавола ҳукм этмас,
Ундай қилиш тоғутларнинг иши, бас.

«Бу нимаси ҳой (мутаторриф) экстремистлар, сизлар бизга ҳамма нарсани ҳаром қилишни истайсизларми?!!»..

«Инсон дегани шунчалар ҳам мутанаттиъ (яъни, инжиқ, майда-чуйда ва бефойда нарсаларни ковлаштириб юрувчи) бўладими?!!»..

«Ахбор ал-явм» (Бугуннинг хабарлари) деб аталган расмий газетада улардан бирининг «Мутанаттиълар ҳалок бўлсин» (Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ана шу лафзлар билан айтилган ҳадисларига ишора) деб номланган мақоласи чиқди. У мақоласида мени айблаб: Бу одам ҳамма учрашув ва суҳбатларида одамларга фақат дўзах ҳақида гапиради, дейди. Кейин айтадики, бир дўстининг айтишича, улар болаларига шайх Ҳассоннинг маърузаларини эшиттиришдан қўрқиб қолишган эмиш. Чунки, у фақат дўзахдан гапирар экан.. Шу гапларни айтганидан сўнг бу журналист Аллоҳга ёлвориб: «Эй Парвардигор! Ер юзида бундай кимсаларни қолдирмагин!», деб дуо қилади!!..

Айбим – одамларни дўзах билан қўрқитар эканман!!. Субҳаналлоҳ!! Ибнул Қаййим раҳимаҳуллоҳнинг нопок даъватчилар ҳақида гапирган қуйидаги сўзлари нақадар гўзал ва ажойиб сўзлар: «Бир қавм бўладики, оғизларида одамларни жаннатга чақириб ўтирадилар, амаллари билан эса дўзахга чақирадилар. Тиллари одамларга: «Келинглар биз томонга!» дегани ҳолда иш-амаллари: «Бизга қулоқ солманглар!», деб туради. Улар зоҳиран йўл кўрсатувчи, ҳақиқатда эса йўлтўсарлардир». Зоҳирлари ансорлар кўринишида, ботинлари эса мунофиқ ва фожирларга тортиб кетади!!.

Улар иймон аҳлининг кийимини кийиб олишган, диллари эса мараз ва куфр билан тўла! Улардан ҳар бирининг иккита юзи ва иккита тили бор! Бир юзи билан мўминларга қараса, иккинчи юзи билан ўзининг мужрим дўстларига боқади: **«Иймон келтирган зотларга йўлиққанларида: «Биз ҳам иймон келтирдик», дейдилар. Ўзларининг шайтонлари** (бошлиқлари) **билан ҳоли қолганда эса: «Биз албатта сизлар билан биргамиз, фақат** (уларнинг устидан) **кулмоқдамиз,**

холос», дейишади. Аллоҳ уларнинг устидан кулади ва ўз туғёнларида адашиб-улоқиб юришларини давомли қилади. Улар ҳақ йўлнинг ўрнига залолатни сотиб олган кимсалар бўлиб, бу савдоларида фойда қилмадилар ва тўғри йўлга юрувчилардан бўлмадилар» (Бақара: 14-16).

Уларга ҳидоят – ҳақ йўл қаердан насиб бўлсин?!! Ваҳоланки, улар диннинг асл-асосларига ва мустаҳкам рукнларига уруш эълон қилмоқдалар, очиқ-ойдин маънодаги ҳадисларга ва ҳатто оятларга қарши уруш эълон қилмоқдалар. Улар умматнинг мафкуравий йўлбошчилари бўлиб олганлар, уларга бармоқлар билан ишора қилинади, улар мутафаккирлар, улар зиёлилар, улар ахлоқ ва мафкура жабҳасининг раҳбарлари, улар газета-журналлар эгалари, радио ва телевидение уларнинг измида, истаган пайт, истаган мавзуда истаган гапларини гапира оладилар!!

Қизиқ, одамлар уларнинг сўзларини эшитишгани каби ўша «экстремист»ларнинг сўзларини ҳам эшитиши учун улар даъво қилаётган «экстремистлар»дан лоақал биргинасини улар қаторида ўша телемусоҳабада қатнашишга нима учун чақиришмади экан?!! Нима учун одамлар ҳар бир кишининг сўзини ҳеч қандай чекловсиз ва қайдсиз ўзлари эшитиб, ўзлари хулоса чиқаришлари учун уларни ҳам одамларга тақдим этилмайди?!! Имом Аҳмад: «Биз билан улар ўртасида жаноза кунлари бор» деганларидек, мен ҳам уларга: «Биз билан сизларнинг ўртамизда масжидларнинг саҳни бордир», деган бўлардим.

Биз одамларни ўша фозил даъватчиларга боришга мажбурламоқчи эмасмиз. Аллоҳ таолонинг ер юзида ўрнатган раббоний суннати-қонунияти шуки, ҳақ аҳли бўлган бир тоифа то қиёмат мавжуд бўлиб қолаверади. Аллоҳга қасамки, биз ҳақиқий даъватчи деганда фақат норасмий бўлган даъватчи дўстларимизни кўзда тутмаяпмиз. Йўқ, асло ундай эмас. Мен Азҳар, Авқоф (диний идора), Ансорус-сунна ва бошқа кўплаб расмий ташкилотлар аъзолари ва шу билан бир қаторда норасмий бўлса-да, ер юзида ҳаққа мададкор бўлиш ва суннатга чорлаш истагида бўлган мўътабар ва муҳтарам даъват соҳибларининг барини назарда тутмоқдаман. Биз ҳақ даъватчилари орасини улар қаердан бўлмасинлар, мутахассисликлари қандай бўлмасин, ажратмаймиз. Аллоҳ таоло борлиқда бир раббоний қонуниятни ўрнатиб қўйган, яъни ҳаққа нусрат берувчилар ва суннатга чорловчилар сақланиб қолаверади, улар Аллоҳ таолонинг ҳужжатини ер юзида барпо қилишда давом этаверадилар. «Саҳиҳайн»да келган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: **«Умматимдан бир тоифаси Аллоҳнинг амрини қоим қилишда давом этаверади, уларни ёрдамсиз қўйганлар ё уларга хилоф**

қилганлар уларга зарар етказа олмайди, ҳатто Аллоҳнинг амри (қиёмат ё ўлим) улар одамлар устида ғолиб бўлган ҳолларида келади», деганлар (Бухорий (№3641), Муслим (№1923) ривоятлари).

Ушбу тоифа аҳли то қиёматгача қолаверади, иккинчи турдаги даъватчилар бўлмиш ҳақ даъватчилари, холис тавҳидга чорловчилар, суннатга чақирувчилар, улуғ ахлоқларга даъват этувчилар, Исломга умумий ва батафсил суратда даъват қилувчилар ана шулардир. Улар умматнинг ҳур фикридир.. Улар умматнинг мунаввар онгидир.. Улар умматнинг уриб турган юрагидир.. Улар умматга пайғамбарининг йўлини ёритиб бериш учун куйиб-ёнувчи шамчироқлардир.. Улар раббоний даъватчилардир, на миллатчиликка ва на ирқчиликка чақирувчи, на бирор гуруҳ ва фирқага даъват қилувчи, на бирон жамоатга ё бирон шайхнинг шахсига кўр-кўрона таассуб қилувчи даъват соҳибларидир улар.. Уларнинг жамоатлари мусулмонлар жамоатидир.. Уларнинг имоми ҳидоят имоми ва зулматларни ёритувчи нурли чироқ бўлмиш Муҳаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва салламдирлар.. Уларнинг манҳажи умматнинг энг яхши зотлари бўлмиш салафлар тушунчасидаги Қуръон ва Суннатдир.. Улар ўткир фаҳм ва чуқур онг билан Азиз ва Ғаффорнинг даъвати учун ҳаракат қиладилар.. Аллоҳ таолонинг қуйидаги сўзларига амал қиладилар: **«Айтинг: Менинг йўлим шудир. Мен Аллоҳга даъват қиламан. Мен ва менга эргашган кишилар аниқ ҳужжатга — ишончга эгамиз.** (Ҳар қандай шерикдан) **Аллоҳни поклайман.** (Зеро) **мен мушриклардан эмасман»** (Юсуф: 108).

Улар улкан фитналар довули ичра даҳшатли тўлқинлар бағрида сузиб бораётган бу кеманинг қутқарувчи дарғаларидир.. Улар ақидани тузатишга, ибодатда ихлосли бўлишга, ахлоқни тозалаш ва ислоҳ қилишга чорловчилардир.. Улар ҳақиқатан бу умматнинг йўлбошчиларидир.. Улар анбиёларнинг ворисларидир.. Улар уламолардир, содиқ даъватчилардир.. Бу тоифа то қиёмат сақланиб қолиши зарур. Шу боисдан ҳам уларга қарши бу қадар шафқатсизларча ва йиртқичларча ҳужумлар қилинмоқда, уларни усулийлар (фундаменталистлар), вусулийлар (ортда қолганлар), фузулийлар (чиқиндилар), қолоқлар деб туҳматламоқдалар, уларни умматнинг танг ва бахтсиз ҳолатга тушиши сабаби деб кўрмоқдалар ва .. ва.. ҳоказо оғизларига келган айблар билан айбламоқдалар.

Сизлардан Аллоҳ ҳаққи сўрайман, ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам тиббиёт оламида жарроҳлик амалиётлари ўтказилишини ҳаром қилганини ва эски услубда қон олдиришни вожиб деб фатво берганини эшитганмисиз?!!

Ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам лазер нурларидан фойдаланишни ҳаром санаганини ва қадимий услубда куйдириш воситасида даволаш вожиблиги ҳақида фатво берганини эшитганмисиз?!!

Ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам кўпқаватли, осмонўпар биноларда яшашни ҳаром санаганини ва саҳроларда чодир тикиб яшаш вожиб деб фатво берганини эшитганмисиз?!!

Ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам замонавий автоуловлар, тайёралар ва кемалар хизматидан фойдаланишни ҳаром санаганини ва туялар ва эшакларни ишлатиш вожиблиги ҳақида фатво берганини эшитганмисиз?!!

Ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам уммат душманларига қарши урушда бомбалар ва ракеталардан фойдаланишини ҳаром санаганини ва фақат қилич ва найзалар билан жанг қилиш вожиб деб фатво берганини эшитганмисиз?!!

Ўша даъват соҳибларидан лоақал биргинасини бўлса ҳам замонавий алоқа воситаларидан фойдаланишни ҳаром санаганини эшитганмисиз?!!

Бир оз инсоф қилайлик, азизлар!!

Анавилардан бирови содиқ даъватчилар ва уларнинг шогирдлари хусусида: «Янги чиққан соқоллиларнинг баъзи бир кўринишлари саҳобаларни эслатса, баъзи кўринишлари Қурайш мушрикларини эслатади», деб айтибди.

Бошқа бирови: «Янги чиққан соқоллилар шахсияти заиф кимсалар бўлиб, баҳс-мунозара қилолмайдилар, чунки билим-маърифатлари чекланган», деб айтибди.

Яна бирови: «Беш вақт намозни жамоатда ўқийдиган, кейин зино қилиб, масжид ҳаммомида ғусл қиладиган кимсалардан эҳтиёт бўлинглар!», дебди.

Бу нима, сўзлашувми ё оловга мой сепишми?!!

Биз мафкурачиларга, адибларга, умуман оқил кишиларга хитоб қиламизки, бу сўзлашувми ё оловга мой сепишми?!! Фикрлашув, одоб билан ёндошув ва мунозаранинг гўзал услубими ё ҳақоратлаш ва туҳмат қилишми?!!

Бирозгина инсоф билан ёндошайлик, шунда ҳақиқий экстремистлар кимлигини билиб оламиз.. Бирозгина адолат қилайлик, шунда мамлакат ва уммат манфаати учун ҳақиқий хизмат қилаётган кишилар кимлиги ва аксинча, мамлакатни вайрон, умматни хароб қилишни истаётганлар кимлиги маълум бўлади.

Бирозгина инсоф билан ёндошайлик, буларни экстремистлар деб, уларни эса оқиллар ва аср кишилари деб аташ ўта адолатсиз мезон бўлур эди!!

Суҳбатимиз давоми шу мавзуда боради.

Учинчи: Адолат ва инсоф билан ёндошиш

Биринчи навбатда, севикли ёшларимизни, шариат илмидан таҳсил олаётган толиби илмларимизни ва умуман содиқ даъват соҳибларига муҳаббат қўйган ҳар бир кишини огоҳлантириб қўйишим керакки, улар ўзлари ихлос қўйган даъватчиларга бўлаётган ҳужумлар туфайли расмий уламо ва даъватчилар ҳамда диний идорага тобеъ бўлган имомлар шаънида ҳар хил бўлмағур гап-сўзлар қилишдан эҳтиёт бўлсинлар.. Ҳазир бўлинг.. Чунки, ҳужумлар фақат норасмий даъватчиларгагина эмас, балки расмий-у норасмий ҳолда ҳаракат қилаётган барча содиқ даъватчиларга қаратилган!! Мен Аллоҳ учун айтаманки, Ал-Азҳар Мисрда раббоний уламолар ва содиқ даъватчиларнинг мустаҳкам қалъаси бўлиб келган ва шундай бўлиб қолмоқда. Ҳозирда Ал-Азҳарни вайрон қилишни, обрў-эътиборини ер билан битта қилишни истамоқдалар. Ҳатто, айрим газеталар саҳифаларида Ал-Азҳарнинг рамзлари бўлган уламолар ва ҳақ сўзни айтувчи фозил шайхларига турли бўлмағур сўзлар билан тил теккизаётганларига гувоҳ бўлмоқдамиз.

Ёшларимизни, шогирдларимизни огоҳлантираман, бу улуғ уламолар шахсиятларига тил теккизмасинлар. Зеро, биз ҳақиқий уламоларни ҳар доим улуғлаймиз, ҳурматларини жойига қўямиз, агар хорланиб қолсалар ва хатога йўл қўйсалар, уларга раҳм-шафқат кўзи билан қараймиз. Аҳли сунна вал-жамоанинг манҳажи шудир.

Биродарим, – Аллоҳ сизу бизни Ўзининг розилигига муваффақ қилсин ва Ўзидан ҳақиқий қўрқадиган ва тақво қиладиган кишилардан қилсин, – шуни яхши билингки, уламоларнинг гўштлари заҳарлидир, уларни чайнашдан ҳазир бўлинг! Аллоҳ таоло одатда уларни камситувчи кимсаларнинг пардаларини йиртиб ташлайди, уламоларга тил теккизадиган ва улар шаънини булғайдиган кимсани Аллоҳ таоло ҳали ўлмасидан туриб қалбининг ўлишига мубтало қилади.

Биз Миср, Саудия, Урдун, Яман ва умуман ер юзининг ҳамма жойидаги расмий ва норасмий фаолият кўрсатаётган ҳақиқий уламолар ва содиқ даъват соҳибларини улуғлаймиз ва эҳтиром қиламиз. Аҳли сунна вал-жамоанинг манҳажи шудир. Бироқ, шу билан бир қаторда, муҳтарам шайхларимиз ва уламоларимиздан биронталари агар Қуръон ва Суннатга зид келувчи гапни айтса, унинг ҳурматини сақлаган ҳолда, ўша сўзини қатъиян рад қиламиз. Зотан, биз уламолар шахсига сиғинмаймиз, шайхларга ибодат қилмаймиз, даъватчиларга топинмаймиз, балки Ўлмас ва Барҳаёт Зотга ибодат қиламиз. Бизнинг мезонимиз

шуки, ҳақни танигин, унинг аҳлини таниб оласан. Зеро, ҳақиқат кишилар билан танилмайди, аксинча, кишилар ҳақиқат билан таниладилар.

Агар расмий шайхларимиз ва имомларимиздан биронталари ҳақ сўзни айтса, унинг сўзини бошимиз ва юрагимизга қўйиб, кўзимизга суртиб қабул қиламиз. Аммо, агар ўзимиз муҳаббат қўйган уламолардан биронталари ҳаққа зид гапни гапирса, унинг сўзини қатъиян рад қиламиз. Адолат шудир, инсоф шудир. Агар Ал-Азҳар ёки диний идора вакили бўлган расмий шахс минбарга чиқиб олиб, Қуръонни тўғри ўқий олмаса, саҳиҳ ҳадис билан заиф ва тўқима ҳадисни ажрата олмаса, биз унга: «Йўқ! Сиз гарчи магистрлик ё докторликни ёқлаган киши бўлсангиз ҳам, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг минбарларига кўтарилишга ҳали лойиқ эмассиз! Сиз ҳали уламоларнинг дарсида ўтириб, носих ва мансух, мужмал ва мубайян, далил ва унинг даражалари, ом ва хос нималигини ўқиб-ўрганишингиз керак экан», деймиз. Илм талаб қилиш – амалли уламолар ҳузурида ўтириш билан, ҳақ аҳли бўлган мусаннифларнинг китобларини мутолаа қилиш билан ҳосил бўлади. Салафларнинг илм талаб қилишдаги манҳажлари шудир, то қиёматгача илм ҳосил қилишнинг энг намунавий йўли шудир.

Шотибий раҳимаҳуллоҳ айтадилар: «Илм таҳсил қилишнинг энг фойдали йўли иккита:

Биринчиси: Юзма-юз ўтириб ўқиш, яъни толиби илм устози ва шайхи олдида ўтириб, унинг дарсига қулоқ солади. Аллоҳ таоло унга устози олдида бошқа пайт очилмайдиган нарсалар мағзини очиб беради.

Иккинчиси: Аҳли илм бўлган мусаннифларнинг китобларини мутолаа қилиш. Шарти шуки, толиби илм аҳли илмларнинг истилоҳларини яхши тушунадиган бўлиши керак.

Илм аввалда кишиларнинг қалбларида эди, сўнг китоблар бағрига кўчиб ўтди, энди уларнинг калити кишилар – яъни уламолар – қўлларидадир, уни аҳли илмлардан олмоқ зарурдир».

Замонамиз аҳли сунна имомларининг энг буюкларидан бири бўлмиш шайх, аллома, Саудия Арабистони мамлакатининг собиқ расмий бош муфтийси Абдулазиз ибн Боз раҳимаҳуллоҳнинг гувоҳликларига кўра, замонамизнинг ҳадис илмида энг олим кишиси шайх Албоний раҳимаҳуллоҳ эдилар. Ибн Боз раҳимаҳуллоҳ шайх Албоний ҳақларида: «Ҳозирги даврда ер юзида Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ҳадисларини шайх Абу Абдурраҳмон ал-Албонийдан кўра билувчироқ бирон кишини билмаймиз», деганлар.

Қани, ким айтади, шайх Албоний қандай мансаб эгаси бўлганлар?! Албоний қандай шаҳодат (диплом)ларга эга бўлганлар?! У кишининг вазифалари соатбай эди! Шайх Албоний биронта ҳам расмий шаҳодатга эга эмасдилар! Лекин, илм Аллоҳнинг фазли экан, уни Ўзи истаган кишисига берар экан!

Ким айтади, Имом Абу Ҳанифа қандай шаҳодатга эга бўлган?! Имом Молик қандай шаҳодатга эга бўлган?! Имом Шофиий қандай шаҳодатга эга бўлган?! Имом Аҳмад қандай шаҳодатга эга бўлган?! Уларнинг шаҳодатлари шу эдики, улар илмни буюк уламолар қўлларида ўқидилар, еру осмонлар Парвардигорига ихлосли бўлдилар, шу боис Аллоҳ таоло уларга илмни фатҳ қилди! Парвардигоримиз: **«Аллоҳдан қўрқингиз! Аллоҳ сизларга** (дунё ва охиратларингизни ислоҳ қиладиган илмни) **билдиради. Аллоҳ ҳамма нарсани билувчидир»** (Бақара: 282), демаганми, ахир?!!.

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳу: «Мен ўйлайманки, киши ўқиган илмини қилган гуноҳи сабабли унутади», деб айтмаганларми, ахир?!!

Имом Молик Имом Шофиийга: «Эй Шофиий, мен Аллоҳ сизнинг қалбингизга бир нурни солганини кўрмоқдаман, сиз энди уни маъсият зулмати билан ўчириб қўйманг», деб айтмаганмидилар?!!

«Бу Аллоҳнинг фазлу марҳамати бўлиб, уни Ўзи хоҳлаган кишиларга ато этур. Аллоҳ улуғ фазлу марҳамат соҳибидир» (Ҳадид: 21).

Уммат ҳозирда жуда катта синовдан ўтмоқда, оқил кишилар бунга огоҳ бўлишлари зарур!

Нима учун бизни айбламоқдалар, турли йиғин ва муносабатларда бизга туҳмат тошларини отмоқдалар?!!

Айбимиз – биз одамларга фақат ўлим ҳақида гапирар эканмиз, одамларга фақат дўзах ҳақида гапирар эканмиз!! Хўш, бунинг нимаси айб экан?!!

Ахир, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи ва саллам: **«Лаззатларни кесувчи (ўлим)ни кўп эсга олинглар!»**, демаганмилар?!! (Термизий (№2308), Насоий (4/4) ривоятлари, Албоний «Ирвоул-ғалил»да (№682) саҳиҳ санаган).

Бу Набий соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг буйруқлари эмасми, ахир?!!

Қуръонни бошидан охиригача варақлаб чиқинг, ҳамма буйруқлар ва ҳамма қайтариқлар охир-оқибат жаннатга тарғиб қилиш ва дўзахдан огоҳлантириш ҳақида эканини кўрасиз!

Аллоҳ таоло айтади:

«Ҳо, Мим. (Ушбу Қуръон) **қудратли ва билувчи, гуноҳни мағфират қилувчи, тавба-тазарруъни қабул қилувчи, азоби қаттиқ ва инъом-эҳсон эгаси бўлмиш**

Аллоҳ томонидан нозил қилинган Китобдир. Ҳеч қандай барҳақ илоҳ йўқ, магар Унинг Ўзигина ҳақдир. Фақат Унинг Ўзига қайтилур» (Ғофир: 1-3).

«(Эй Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам), **бандаларимга ёлғиз Менинг Ўзимгина мағфиратли, меҳрибон эканлигимни ва Менинг азобим энг аламли азоб эканлигини хабар қилинг!»** (Ҳижр: 49, 50).

Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам тазарру билан дуо қилаётган бир кишига: «Нима деб дуо қилаяпсиз?», деганларида у: «Ё Расулуллоҳ, мен сизнинг ҳам, Муознинг ҳам пичир-пичир қилиб қиладиган дуоларингизни эплай олмайман. Мен фақат икки нарсани дуо қилиб сўрайман», деди. «Нима экан у икки нарса?», деб сўраганларида: ««Эй Аллоҳ, мен Сендан жаннатни сўрайман ва дўзахдан паноҳ тилайман», деб айтаман», деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Мен ҳам, Муоз ҳам шу иккиси атрофида пичир-пичир қиламиз», дедилар (Абу Довуд (№792), Ибн Можа (№910), Аҳмад (3/447) ривоятлари, Саҳиҳул-жомиъ: №3163).

Моддийчилик ва шаҳватлар ғолиб бўлиб кетган бу замонда одамларга ўлимни эслатиш айбми?!! Қолаверса, биз фақат дўзахдан огоҳлантирамиз-у, жаннатдан хушхабар бермаймизми?!!

Ёки бўлмаса, эркак-аёллар ҳеч қандай шартларсиз ва чекловларсиз аралашиб юриши ҳаром деб фатво берган бўлсак, бунинг нимаси айб экан?!!

Аёлларни очиқ-сочиқ юришдан қайтарган бўлсак, бунинг нимаси айб экан?!! Қолаверса, биз фақат шу мавзудагина гапирар эканмизми?!!

Ишонтириб айтаманки, умматга тааллуқли бўлган катта-катта муаммолардан – хорижда бўлсин, ичкарида бўлсин – биронтасини қолдирмай, у ҳақда гапирганмиз, дардига ташхис қўйиб, давосини Роббимизнинг Китоби ва Пайғамбарининг суннатларидан белгилаб берганмиз! Ақийда хусусида сўзладик, умматнинг дардига ташхис қўйиб, давосини тавсия қилдик. Ахлоқ хусусида сўзладик, хулъ масаласида гапирдик, турмуш қуришдаги урф-одатлар ҳақида гапирдик, иқтисодий тангликлар ҳақида сўзладик, бангивор моддалар (наркотиклар) муаммосини ечишга уриндик, Қуддус ва Босния ҳақида, исломий озчиликлар масаласида, шайтонга сиғинувчилар ҳақида, борингки, қандай бир муаммо ўртага чиққан бўлмасин, у ҳақда ўз фикрларимизни айтдик.

Ўша фозил даъватчилар томонидан гапирилмаган бирон бир масала бормикан ўзи?!! Бироз инсоф билан ёндошайлик!! Мен суҳбатимизнинг ушбу бўлимини инсоф дарсларидан амалий бир дарс билан якунламоқчиман. Уммат ана шундай инсофга нақадар муҳтож!!

Абу Бакр розияллоҳу анҳу Абу Убайда ибн Жарроҳ розияллоҳу анҳуни Шом диёридаги лашкар қўмондонлигидан бўшатиб, унинг ўрнига Холид ибн Валид розияллоҳу анҳуни қўмондон этиб тайинлаганларида Абу Убайдага қуйидагича мактуб юбордилар: «Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм. Абу Бакрдан Абу Убайда ибн Жарроҳга. Сизга Аллоҳнинг саломи бўлсин, ва баъд... Мен Холид ибн Валидни Шом ўлкаси лашкарига қўмондон қилиб тайинладим. Сиз унга қулоқ солинг ва итоат қилинг. Аллоҳга қасамки, мен уни фақат ҳарбий маҳоратда сиздан устун деб ўйлаганим учунгина амир қилиб тайинладим. Сиз менинг наздимда эй Абу Убайда, ундан яхшироқсиз. Аллоҳ сизу бизга яхшилик ирода қилсин, вассалом».

Абу Убайда четлатилиб, Холид бошлиқликка тайинлансин.. Адолат шу эди.. Инсоф шу эди.. Сиддиқ розияллоҳу анҳу фармонни юбордилар. Холиднинг инсоф ва адолатини кўринг.. Шундан сўнг Абу Убайдага Холид ибн Валид томонидан ҳам мактуб етиб келади. Унда шундай дейилганди: «Бисмиллаҳир роҳманир роҳийм. Холид ибн Валиддан умматнинг амини Абу Убайда ибн Жарроҳга. Сизга Аллоҳнинг саломи бўлсин, ва баъд... Менга Расулуллоҳ халифасининг Шом ўлкасига қараб йўлга чиқишим ва ундаги лашкар қўмондонлигини адо этишим ҳақидаги фармони етиб келди. Аллоҳга қасамки, мен буни талаб қилмадим ва истамадим. Сиз ўз тутган ўрнингизга кўра, эй Абу Убайда, биз сизнинг машваратингиз ва фикрларингиздан беҳожат эмасмиз. Сиз бизнинг саййидимиз ва мусулмонларнинг саййидисиз. Аллоҳ сизу бизга яхшилик ирода қилсин, вассалом».

Абу Убайданинг буюклигига қаранг.. У лашкарнинг қўмондони эди... Бирдан, ҳе йўқ, бе йўқ, уни мансабдан бўшатдилар.. Хўш, Абу Убайда Абу Бакрга ва Мадина аҳлига қарши ҳарбий тўнтариш қилиш фикрига тушдими?!! Ахир унинг қўли остида минглаб лашкар бор эди.. Йўқ, йўқ!!.. Улар на йўқ бўлиб кетувчи курсилар ва фоний мансаблар учун ва на сиёсий шаллақилик учун ва на жар солиб, оламни ўзига қаратиш учун амал қилардилар. Ҳаргиз ундай эмасди!! Кеча лашкарнинг бош қўмондони бўлиб турган Абу Убайда бугун қош қоқмай, оддий аскар мақомига тушиб қолаверди. Ана адолат, ана инсоф!!

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган саҳиҳ ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтганлар: **«... Аллоҳ йўлида отининг тизгинидан тутган, сочи тўзғиган, оёқлари чангга беланган, қўриқчиликка қўйилса қўриқчиликда бўладиган, оддий аскарлар сафига қўйилса оддий аскарлар сафида бўладиган, изн сўраса изн берилмайдиган, воситачилик қилса**

воситачилиги қабул қилинмайдиган бандага жаннат бўлсин!» (Имом Бухорий (№2887) ривояти).

У банда Аллоҳ учун амал қилади, олдинда, бошлиқлар сафида бўладими ё орқа қаторда оддий аскарлар сафида бўладими, модомики, Аллоҳ таборака ва таолонинг ризоси учунгина амал қиларкан, у учун қизиғи йўқдир!..

Севикли дўстларим! Уммат бугунгидек танглик ва қийинчилик вазиятида қалблари адолат ва инсофга тўлган ана шундай зотларга нақадар муҳтож!!

Иккинчи хутба:

Барча ҳамду санолар Аллоҳга хосдир. Мен ягона, шериксиз Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ ва Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Унинг бандаси ва элчисидир деб гувоҳлик бераман.

Аллоҳим, Ўзинг у зотга, аҳли ва асҳобига, то қиёмат у зотни севган ва йўлларига йўлланиб, суннатларини тутган ҳар бир кишига кўпдан-кўп саловоту саломлар йўллагин.

Аммо баъд...

Тўртинчи: Умидсиз бўлмангиз.. Тонг зулматлар бағрини ёриб чиқажак

Севикли дўстларим! Ботил ҳар қанча гупирмасин ва шишмасин, бир кун барибир йўқ бўлади. Ҳақ ҳар қанча кичраймасин ва заифлашмасин, мағлубдек кўринмасин, бир кун Аллоҳнинг изни билан албатта ғолиб бўлади. Буни мен ҳаводан олиб айтмаяпман, бу Аллоҳ азза ва жалланинг сўзлари маъносидир. Сизлар Аллоҳ таолонинг сўзларини тасдиқлайсизми?!!

Парвардигор азза ва жалла айтади:

«Айтинг: Ҳақиқат (яъни, Ислом) **келди ва ботил** (яъни, куфр) **ўчиб-йўқолди. Чунки ботил йўқолувчи нарсадир»** (Исро: 81).

«Йўқ, (Биз ундай айбу нуқсондан покдирмиз), **Биз Ҳақ Қуръонни ботил-жаҳолатнинг устига отурмиз, бас** (ҳақиқат ботилни) **эзиб-янчиб, баногоҳ** (ботил) **йўқ бўлур. Сизлар учун эса** (эй мушриклар, Аллоҳни нолойиқ сифатлар билан) **сифатлаганларингиз сабабли ҳалокат бўлур»** (Анбиё: 18).

«Улар Аллоҳнинг нурини (яъни Исломни) **оғизлари** (яъни беҳуда гаплари) **билан ўчирмоқчи бўлурлар. Аллоҳ эса, гарчи кофирлар истамасалар-да, Ўз нурини** (яъни динини) **тўла** (яъни ҳар тарафга) **ёйувчидир»** (Саф: 8).

«У (Аллоҳ) Ўз пайғамбарини ҳидоят ва ҳақ дин билан — гарчи мушриклар хохламасалар-да — барча динларга ғолиб қилиш учун юборган зотдир» (Тавба: 33).

«Ҳар қачон ўша пайғамбарларимиз ноумид бўлиб: «Бизлар ёлғончи қилиндик — пайғамбар эканлигимизга ишонмадилар», деб ўйлай бошлаганларида, уларга Бизнинг мададимиз — ғалабамиз келиб, Биз хоҳлаган кишиларга нажот берилар эди. (Аммо) **жиноятчи бўлган қавмдан бизнинг азобимиз қайтарилмас!»** (Юсуф: 110).

Имом Аҳмад «Муснад»дида ва Ҳоким «Мустадрак»да Тамим ад-Дорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилган ва Албоний саҳиҳ санаган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтганлар: **«Албатта бу дин кеча ва кундуз етган жойгача етиб боради, Аллоҳ жундан ё тош-кесакдан қилинган биронта ҳам уйни қолдирмасдан, азизни азизлаб ва хорни хорлаб, ушбу динни унга албатта киритади. Азизликки, у билан Аллоҳ Исломни азиз қилади, хорликки, у билан Аллоҳ куфрни хор қилади»**.

Башоратлар кўп. Мен ҳузурларингизда бир нарсани аниқ ишонч билан таъкидламоқчиманки, раббоний даъват соҳибларига қаратилган бу қадар қаттиқ ҳужумларнинг сабаби ҳозирда ер юзида ривожланиб келаётган муборак Исломий уйғонишдир!!

Ҳар бир мўминни бахтиёр этадиган ва ҳар бир мунофиқнинг юрагини ёндирадиган манзарага боқинг.. Айни гуллаб-яшнаган ёшлик даврида бўлган йигит-қизлардаги муборак уйғониш.. Йиртқичларча қилинаётган ҳужумларнинг сабаби айни шу уйғонишдир! Чунки, мафкурачилар ва адибларнинг катта бир авлоди узоқ йиллардан бери эълон қилиб келаётган мақола ва китоблари, филмлар ва театр асарлари, сериаллар ва кўнгилочар кўрсатувлари... ва... ва... орқали Исломдан ҳеч нарсани билмайдиган, Муҳаммад ибн Абдуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг кимлигини ҳам танимайдиган бир авлодни тарбиялаб чиқармоқдамиз, деб ўйлаган эдилар. Бироқ, айни ўйин-кулгига бериладиган ёшдаги ёш йигит-қизлардаги муборак уйғониш тўлқини уларни қаттиқ силикитиб, ларзага тушириб қўйди. Улар ёшларнинг Вашингтон, Бангкок, Мадрид, Париж, Тел Авивдан юз ўгирганларини ва юзларини Аллоҳ таоло Ўзининг севикли пайғамбари учун танлаган қиблага қаратишганини кўрдилар, кўзларида ёш билан аввалги улуғ зотлар айтганларидек: **«Эшитдик ва итоат этдик. Парвардигоро, гуноҳларимизни мағфират қилишингни сўраймиз. Ва фақат Ўзингга қайтажакмиз»** (Бақара: 285) дейишаётганига гувоҳ бўлдилар.

Мафкурачиларнинг мазкур авлоди ўлим рақсига туша бошлади.. Улар нафақат даъват соҳибларига қарши, балки очиқ Қуръон ва Суннат ҳужжатларига қарши, бутун оламлар Парвардигорига қарши уруш эълон қилдилар!! Боиси, ушбу уйғониш уларнинг ич-ичларидаги адоват ва нафратларини тошириб юборди.

Улар ҳам, бошқалар ҳам яхши билиб қўйсинларки, келажак Исломникидир!!

Франциядаги биографик маълумотлар инсститути эълон қилган ҳисоб-китобларга кўра, **2050** йилга бориб Ислом ер юзида энг кўп тарқалган динга айланади.

Ислом ўз манҳажига кўра, тоза ва тўғри табиатларга мувофиқ келувчи диндир.

Ушбу қақшатқич уруш охир-оқибат Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг дини фойдасига якун топажак!!

Эй Парвардигоримиз, Сен бизнинг мададкоримизсан, Ўзингдан мадад сўраймиз, Сен бизнинг паногоҳимизсан, Ўзингдан паноҳ сўраймиз ва Сенга илтижо қиламиз.

Эй ғарқ бўлаётганларни қутқарувчи ва ҳалок бўлаётганларга нажот берувчи! Эй ҳар қандай махфий овозларни эшитувчи!

Эй Парвардигор, Ўзинг даъват соҳиби бўлган биродарларимизни асрагин!

Эй Парвардигор, раббоний даъват эгалари ва содиқ уламолардан иборат машойихларимизни Ўзинг асрагин!

Эй Парвардигор, юртимизни ошкору махфий фитналардан Ўзинг асра, мўминларнинг қалб ташналигини Исломнинг ғалабаси ва муваҳҳидларнинг азизлиги билан қондиргин!

Эй Парвардигор, бизнинг ушбу йиғилишимизни раҳматингга мушарраф бўлган йиғилиш, ундан тарқалишимизни гуноҳлардан сақланган тарқалиш қилгайсан, орамиздан бирон кишини ҳам бахтсиз ва маҳрум қилмагайсан!

Эй Парвардигор, бизни ҳидоят қилгин ва биз сабабли ҳидоят қилгин, бизни бошқаларнинг ҳидоятланишларига сабабчи қилгин!

Эй Парвардигор, тавбаларимизни қабул этгин, дуоларимизни мақбул айлагин. Сен тавбаларни қабул қилувчи ва раҳмли Зотсан.

Бугун сизларга айтмоқчи бўлганларим шулардан иборат эди. Қай бир сўзимда тўғриликка муваффақ этилган бўлсам, у Аллоҳдандир. Қай бир сўзим хато бўлса, у менинг ўзимдан ва шайтондандир, Аллоҳ ва Расули ундан покдир. Сизларни огоҳлантириб, ўзимни унутувчи бўлишдан Аллоҳдан паноҳ тилайман.

2010 йил 7-октябр